

Vonnisnummer 2019/ 538
Roinummer 15G036976
Systeemnummer 17RG39679
Repertoriumnummer
Notitienummer parket
Datum van uitspraak 19 februari 2019
Naam beklagden 1. 2.

48

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent strafzaken

Vonnis

kamer G30d

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

1. G18 , geboren te : op : , wonende te :
 van Belgische nationaliteit
 thans aangehouden om andere redenen

2. G20 , geboren te : op : , wonende te :
 van Belgische nationaliteit

beklaagd van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A.

De eerste en de tweede

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.6° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, waarbij deze functiewijziging door de Vlaamse Regering als vergunningsplichtig werd aangemerkt) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te , kadastraal gekend als :
 eigendom van , geboren te : op : , wonende te :

meer bepaald de hoofdfunctie van een schuur gedeeltelijk te hebben gewijzigd door de verbouwing ervan naar een bed en breakfast zonder stedenbouwkundige vergunning

Te _____ In de periode van 01.10.2013 tot 20.08.2015 (zie stukken 3, 36, 42 OK1 en 2 OK2)

De tweede

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk de tweede als aannemer van bouwwerken.

Deze felten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° en al. 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

B.

De eerste en de tweede

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op de percelen gelegen ten _____ ; kadastraal gekend als _____
 _____ gekend als _____
 eigendom van _____ , geboren te _____ op _____ , wonende te _____ ;

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

- b) het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat
- c) het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie

meer bepaald

1. Een verharding te hebben aangebracht

2. Het dak van de schuur te hebben uitgebouwd, door het construeren van vijf dakkapellen
3. Verbouwingswerken aan de schuur en de stal/ loods te hebben uitgevoerd

Te in de periode van 01.07.2013 tot 20.08.2015 (zie stukken 3, 36, 42, 46 OK1, 2 OK2 en 98, 99 OK3)

De tweede

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk de tweede als aannemer van bouwwerken.

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° en al. 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

C.

De eerste

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5° a) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval), te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op de percelen gelegen ten kadastraal gekend als
eigendom van kadastraal gekend als
, geboren te op wonende te

meer bepaald het perceel gewoonlijk te hebben gebruikt voor het opslaan van materialen, o.a. bouwmaterialen

Te op 24.07.2014 (zie stuk 18 OK1 en 99 OK3)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

De dagvaarding werd ingeschreven op het kantoor rechtszekerheid te Gent. Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheeken.

De dagvaarding werd ingeschreven in het gemeentelijk vergunningenregister (art. 6.2.1. VCRO).

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 20 november 2018.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 15 januari 2019.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 15 januari 2019:

- de middelen en de conclusies van de burgerlijke partijen, , geboren op
| te | en | , geboren op | te
beiden wonende te | , in hun eis tegen de eerste
beklaagde, voorgedragen door meester Robin Slabbinck, advocaat te 9000 Gent,
Kasteellaan 141, die hen ter terechtzitting bijstaat;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door J. Ostyn, substituut-
procureur des Konings;
- het verweer van de eerste beklaagde, , bijgestaan door meester Robby
De Meyer, advocaat te 9420 Mere (Erpe-Mere), Bosstraat 165;

- het verweer van de tweede beklaagde, _____, bijgestaan door meester Pieter Coucke, advocaat te 8000 Brugge, Cordoeanlersstraat 17-19.

3. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

4. Op 24 juli 2014 brachten een politie-inspecteur, de milieuambtenaar en de stedenbouwkundig ambtenaar een plaatsbezoek aan de _____ . Op de site was een graafmachine aanwezig.

Een aannemer had de opdracht gekregen een bestaande stal/loods te renoveren.

De firma _____ was bezig met het uitvoeren van de werken (beton) en had de intentie om morgen het beton te gieten.

Het was de bedoeling om een loods om te vormen naar een paardenstal. Tussen deze loods en de voorkant van de site staat een schuur.

Er werd vastgesteld dat er recent dakkapellen werden aangebracht in deze schuur en dat er meerdere wijzigingen werden aangebracht in de gevels (ramen en deuren).

Voor deze dakkapellen en diverse gevelopeningen was er geen bouwvergunning.

5. Het perceel is volgens het gewestplan _____ (KB 24/3/1978) gelegen in een agrarisch gebied. De agrarische gebieden zijn bestemd voor landbouw in de ruime zin.

Er werd een bouwvergunning afgeleverd op 28 april 2014 voor het renoveren van het dak van de bestaande schuur gelegen te _____ .

De dakkapellen werden uit de vergunning gesloten.

De site betreft een voormalig landbouwbedrijf. De landbouwactiviteit is sedert een aantal jaren niet meer aanwezig. De landbouwgebouwen zijn nog aanwezig. Het betreft de voormalige hoevewoning met stallen en bergruimte. De woning werd reeds grondig gerenoveerd. Ook de dakconstructie van de tegen de straat gelegen stal werd vernieuwd.

6. _____ verklaarde op 24 juli 2014 de grondwerken uit te voeren en opdracht gekregen te hebben om nieuw beton te gieten in de stal achteraan; de opdrachtgeefster had hem meegedeeld dat alle vergunningen in orde waren.

7. _____ verklaarde op 3 november 2014 kort samengevat:

- dat de werken aan de schuur een klein jaar geleden gestart zijn met de bedoeling om deze om te vormen naar hoevertoerisme;
- dat er geen bouwvergunningsaanvraag werd ingediend;
- dat ze de bedoeling had om alles proper te maken en ze zich daar verder geen vragen bij gesteld heeft;
- dat het pand actueel nog steeds niet gebruikt wordt voor hoevertoerisme;
- dat er toen reeds een bouwvergunningsaanvraag hangende was voor de functiewijziging naar hoevertoerisme doch deze was nog niet afgeleverd;
- dat de gevelopeningen nog niet aangevraagd waren en ondertussen wel aangevraagd werden;
- dat er ondertussen een bouwvergunning afgeleverd werd voor hoevertoerisme met een gemeenschappelijke ontbijtruimte, één logeerkamer en één vakantiewoning;
- dat de gewijzigde gevelopeningen voorlopig niet vergund zijn;
- dat de dakkapellen wel vergund zijn;
- dat voor wat betreft de achterste schuur deze bouwvallig was en deels was ingeduid door de paarden;
- dat het balkwerk (gebinte) gedeeltelijk verwijderd was; dat dit in de periode van mei/juni 2014 gebeurd is;
- dat ze, daar het hier ging om herstellingswerken, de mening was toegedaan dat dit niet bouwvergunningsplichtig was;
- dat ondertussen een bouwvergunningsaanvraag werd ingediend waarover eind november 2014 zou beslist worden;
- dat omwille van financiële redenen de werken zoveel als mogelijk eigenhandig werden uitgevoerd.

8. Op 24 juli 2014 werd een stakingsbevel opgelegd, dat werd bekrachtigd op 4 augustus 2014. De staking werd bevolen ten aanzien "van het verderzetten van de werken aan zowel de loods als de schuur". Zowel eerste als tweede beklagde werden aangemaand een einde te stellen aan de wederrechtelijke toestand. Dit stakingsbevel werd doorbroken.

9. In zitting van 13 oktober 2014 heeft het college van burgemeester en schepenen een vergunning strekkende tot het uitvoeren van aanpassingswerken aan de woning en de schuur en het wijzigen van de functie naar hoevertoerisme verleend op voorwaarde dat o.a. in de schuur geen tweede verblijfplaats (kan) worden gecreëerd. Deze vergunning werd in de beroepsprocedure geweigerd door de bestendige deputatie op 12 februari 2015.

10. Op 15 december 2014 werd door het college van burgemeester en schepenen een vergunning afgeleverd voor het compartimenteren van een stal, het herplaatsen van een lessenaarsdak, het plaatsen van verharding, het regulariseren van twee ramen en het aanleggen van een wadi. Het hoger beroep ingesteld door derden werd onontvankelijk verklaard door de bestendige deputatie op 16 juli 2015.

11. Op 20 augustus 2015 vond een plaatsbezoek plaats waarbij duidelijk werd vastgesteld dat de vijf dakkapellen nog steeds aanwezig waren en in strijd met het stakingsbevel van 24 juli 2014 verder werden afgewerkt. Er was niemand thuis. De binnenkant van de schuur kon niet gecontroleerd worden.

Op 20 augustus 2015 werd een nieuw stakingsbevel opgelegd voor het verderzetten van de werken, handelingen en wijzigingen aan de schuur. Op 31 augustus 2015 werd het stakingsbevel bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

12. Op 9 november 2015 werd tijdens een plaatsbezoek door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in aanwezigheid van een deskundige bij het Agentschap inspectie RWO Oost-Vlaanderen onder meer vastgesteld dat:

- de nokhoogte van de schuur werd verhoogd,
- er een nieuwe verdiepingsvloer in de schuur aangebracht werd, onder het dak van de schuur werd een volwaardige woonentiteit ingericht waardoor het aantal woonegelegenheden wordt verhoogd op de site,
- de aanbouw achteraan de schuur intern verbouwd werd (kolommen geplaatst en vloerplaat vernieuwd),
- er een representatieve steenslagverharding aangebracht werd achteraan op het terrein,
- de stal niet conform de vergunning uitgevoerd werd en
- er verschillende materialen op het terrein gestapeld werden.

13. Op 14 februari 2016 vond op verzoek van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een plaatsbezoek plaats in aanwezigheid van de omgevingsambtenaar van de gemeente

was aanwezig tijdens het plaatsbezoek.

Bij betreding van de eigendom werd vastgesteld dat twee van de drie dakkapellen van het dak van de schuur dicht zijn met rolluiken. Ter hoogte van de verste dakkapel (grootste met terras) staan op het terras een tafel met stoelen.

bevestigt dat haar zoon en zijn vriendin, in de schuur wonen. De schuur is afgesloten. Ze heeft geen sleutel om het gebouw te openen; de zoon en zijn vriendin zijn niet aanwezig.

14. De herstelvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur d.d. 17 december 2015, overgemaakt aan het parket op 16 februari 2016 strekt tot herstel in de oorspronkelijke staat; dit houdt in:

- de herinrichting van het gebouw tot vergunde schuur door het verwijderen van badkamer, keukeninrichting en alle elementen die de schuur met een woonfunctie uitrusten: vaste toestellen, verwarmingselementen, inclusief de niet-dragende binnenwanden...
- het verwijderen van de 4 dakuitbouwen en de nieuwe draagvloer in de schuur
- het verwijderen van de verharding in steenpuin
- het verwijderen van het gestapelde materiaal op het terrein

(Inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

Gelet op de geringe ruimtelijke impact van de afwijkingen van de stal t.a.v. de vergunde bouwplannen, werd daar geen herstelmaatregel voor gevorderd. Ook voor de verbouwwerken aan de aanbouw van de schuur wordt geen herstelmaatregel gevorderd.

15. De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende op **28 januari 2016** negatief advies met betrekking tot de geviseerde "nieuwe draagvloer" en positief advies met betrekking tot de overige geviseerde handelingen binnen de hiervoor gestelde perken.

16. Op **24 oktober 2016** heeft het college van burgemeester en schepenen van een vergunning verleend strekkende tot het regulariseren van het verbouwen van een schuur (in functie van hoevertoerisme en woonzorg) en het aanleggen van een terreinverharding op het terrein gelegen te

Hiertegen werd hoger beroep aangetekend door de burgerlijke partijen. Bij besluit van de Deputatie van **9 maart 2017** werd het beroep ingewilligd en beslist dat de stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd.

17. Op **24 november 2016** verklaarde

- dat er op **24 oktober 2016** een nieuwe bouwvergunning werd afgeleverd waarin de dakkapellen vergund zijn;
- dat de toestand nogal moeilijk ligt inzake de herstellvordering;
- dat inzake de niet-vergunde verharding deze nodig is voor de exploitatie van haar site; er zitten daar putten onder (regenwaterputten) en er is drainage voorzien;
- dat ze nog nooit het verzoek gekregen heeft van aannemer om de niet-verharde gedeeltes te verwijderen;
- dat ze voorafgaandelijk een onderhoud wenst met de stedenbouwkundig ambtenaar van de gemeente teneinde na te gaan of er nog een oplossing is om de toestand alsnog te regulariseren.

18. Er vond een nieuwe controle plaats op **26 februari 2018** waarbij foto's werden genomen van de binnenkant van de schuur die gebruikt wordt als woning.

Beoordeling

19. Wat betreft eerste beklagde

De tenlastelegging A, die overigens ter zitting niet betwist werd door eerste beklagde, is in hoofde van eerste beklagde afdoende bewezen. Hiervoor kan onder meer verwezen worden naar de vaststellingen tijdens de plaatsbezoeken van 14 en 26 februari 2016 en de bijhorende foto's die voor zich spreken.

Volledigheidshalve kan in dit verband tevens verwezen worden naar het besluit van de Deputatie van 9 maart 2017, ter zitting neergelegd door de raadsman van de burgerlijke partijen,

Ook de tenlasteleggingen B.1, B.2, B.3 en C zijn ten genoeg van recht bewezen in hoofde van eerste beklagde.

Eerste beklagde poneert verkeerdelijk dat zij dient vrijgesproken te worden voor de tenlasteleggingen B.1 en B.3 gezien het plaatsen van een verharding/verbouwingswerken aan de stal/loods werden vergund bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 15 december 2014.

De werken zijn reeds gestart in oktober 2013 en gebeurlijke regularisatievergunningen voor wederrechtelijk uitgevoerde werken doen geen afbreuk aan de strafbaarheid.

Bovendien werd tijdens het plaatsbezoek van 9 november 2015 vastgesteld dat de bestaande stal, achteraan op het terrein niet conform de stedenbouwkundige vergunning van 15 december 2014 werd uitgevoerd: "vergunde ramen werden niet geplaatst, in de zuidgevel werd een extra raam geplaatst en een kleinere poort dan vergund. De compartimentering binnenin werd ook niet conform het vergunde bouwplan uitgevoerd".

Uit het dossier blijkt duidelijk dat de uitdrukkelijke voorwaarde in de kwestieuze stedenbouwkundige vergunning van 28 april 2014 met betrekking tot de geviseerde "Dakuitbouwen" met name dat "de dakcapellen uit de vergunning (worden) gesloten" niet werd nageleefd. Verder blijkt uit het dossier dat bijkomend aan de bestaande verharding nog een ruime verharding werd aangelegd in gemalen steenpuin.

Tevens blijkt uit de vaststellingen met bijhorende foto's duidelijk dat op het terrein allerhande materiaal werd gestapeld.

20. Wat betreft tweede beklagde

Tweede beklagde betwist de tenlastelegging A; hij stelt dat hij grondwerken uitvoerde door enkel verharding te plaatsen, de overige verbouwingswerken werden niet door hem uitgevoerd; hij heeft geenszins medewerking verleend aan het omvormen naar een bed and breakfast.

Waar uit het dossier enkel blijkt dat tweede beklagde grondwerken uitvoerde/een betonvloer plaatste in de stal, dient hij vrijgesproken te worden voor de tenlastelegging A.

Ook voor de tenlastelegging B.2 dient tweede beklagde vrijgesproken te worden. De stelling van tweede beklagde inhoudende dat hij niets te maken heeft met de dakwerken en hij enkel

grondwerken/een betonvloer in de stal heeft geplaatst, is niet van elke geloofwaardigheid ontbloot. Het tegendeel blijkt niet uit het dossier.

De tenlastelegging B.1 en B.3. zijn daarentegen wel bewezen in hoofde van tweede beklagde. De verzwarende omstandigheid is ook bewezen in hoofde van tweede beklagde. Hij is immers aannemer.

Waar tweede beklagde verwijst naar een vergunning die er pas kwam op 15 december 2014 weze benadrukt dat voordien en meer bepaald op 24 juli 2014 reeds werd vastgesteld dat hij bezig was met het uitvoeren van de werken (grondwerken/beton gieten).

Tweede beklagde kan evenmin gevolgd worden waar hij in zijn verhoor stelt dat eerste beklagde hem had verzekerd dat er een vergunning was. Elke aannemer die werken op een werf uitvoert, moet voorafgaandelijk aan de uitvoering van de werken kennisnemen van de stedenbouwkundige vergunning. Tweede beklagde vatte de werken aan zonder dit na te gaan en heeft dus wetens en willens werken uitgevoerd als aannemer zonder dat er een stedenbouwkundige vergunning aanwezig was.

Straf

21. Voorafgaand: wetswijziging sinds de feiten en blijvende strafbaarheid

De Vlaamse Code voor Ruimtelijke Ordening (VCRO) werd bij decreet van 25 april 2014 betreffende handhaving van de omgevingsvergunning grondig gewijzigd.

Door artikel 296 van voormeld decreet van 25 april 2014 worden in art. 4.2.1. VCRO de woorden "voorafgaande stedenbouwkundige vergunning" vervangen door de woorden "voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen".

Ingevolge art. 51 van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de handhaving van de Ruimtelijke Ordening van 9 februari 2018 treedt het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning met uitzondering van art. 145, tweede lid, in werking op 1 maart 2018.

De feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, B en C zijn, nu onder artikel 6.2.1. VCRO, strafbaar gebleven.

Zij kunnen krachtens art. 6.2.1. VCRO in hoofde van een natuurlijke persoon worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen.

In geval van verzwarende omstandigheid is de minimumstraf echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon.

22. Wat betreft eerste beklaagde

Het openbaar ministerie vorderde eerste beklaagde te veroordelen tot betaling van een geldboete van 500 euro.

De onder A, B en C ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten zijn in hoofde van eerste beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de straf voor het zwaarste misdrijf.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- De persoon en de ingesteldheid van beklaagde,
- Het ongunstig strafverleden van beklaagde: zij werd reeds eerder veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 jaren wegens inbreuken op de drugwetgeving en tot een gevangenisstraf van 1 maand wegens uitgifte van een cheque zonder dekking/oplichting alsook tot geldboetes wegens inbreuken op de wetgeving inzake het wegverkeer,
- De omstandigheden en de ernst van de feiten, die getuigen van weinig respect voor de regels van de ruimtelijke ordening,
- De financiële draagkracht van beklaagde,
- Het tijdsverloop tussen de gepleegde feiten en de berechting ervan, zonder dat er sprake is van een overschrijding van de redelijke termijn.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklaagde zich niet ongestraft boven de wet kan stellen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagde veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de gemeenschap een grote kost met zich mee.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde geldboete tegemoetkomt aan het beoogde preventieve en repressieve doel.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

De geldboete wordt verhoogd met de opdecimen zoals hieronder nader bepaald.

23. Wat betreft tweede beklaagde

De onder B.1 en B.3 ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten zijn in hoofde van tweede

beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de straf voor het zwaarste misdrijf.

Het openbaar ministerie vorderde een geldboete van 2.000 euro.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de tweede beklaagde zich niet ongestraft boven de wet kan stellen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagde veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de gemeenschap een grote kost met zich mee.

Tweede beklaagde heeft een blanco strafregister.

Mede gelet op de ernst van de in hoofde van tweede beklaagde bewezen verklaarde feiten en gezien de feiten in professioneel verband werden gepleegd, en gelet op het feit dat niet aangetoond wordt dat zijn declassering disproportioneel zou bevorderd worden door het uitspreken van een straf en de effectieve tenuitvoerlegging ervan, wordt niet ingegaan op het verzoek van de raadsman van beklaagde om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te bevelen. Opschorting betreft een buitengewone gunst met een uitzonderlijk karakter.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde geldboete tegemoetkomt aan het beoogde preventieve en repressieve doel.

Een groot deel van de geldboete kan evenwel met uitstel opgelegd worden mede gelet op het blanco strafregister van tweede beklaagde.

KOSTEN EN BIJDAGEN

24. De beklaagden moeten worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

25. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdedemen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

26. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

27. De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 53,58 euro.

HERSTELVORDERING

28. Op 16 februari 2016 zond de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zijn herstellvordering aan het parket.

De herstellvordering strekt tot :

- de herinrichting van het gebouw tot vergunde schuur door het verwijderen van badkamer, keukeninrichting en alle elementen die de schuur met een woonfunctie ultrusten: vaste toestellen, verwarmingselementen, inclusief de niet-dragende binnenwanden...
- het verwijderen van de 4 dakuitbouwen en de nieuwe draagvloer in de schuur
- het verwijderen van de verharding in steenpuin
- het verwijderen van het gestapelde materiaal op het terrein (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

De raad verleende op 28 januari 2016 negatief advies met betrekking tot de geïseerde "nieuwe draagvloer" en positief advies met betrekking tot de overige geïseerde handelingen binnen de hiervoor gestelde perken.

29. Deze herstellvordering in de mate zoals positief geïseerd door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid is zowel intern als extern wettig en beoogt binnen de weerhouden feiten op gepaste, noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door beklagde geïseerde misdrijf. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

Op grond van artikel 6.3.1., § 4 VCRO bepaalt de rechtbank een termijn voor de uitvoering van de herstellmaatregel en kan de rechtbank, op vordering van de bevoegde overheid, ook een dwangsom bepalen. De stedenbouwkundig inspecteur acht een termijn van 12 maanden ruimschoots voldoende als herstelltermijn en verzoekt een dwangsom op te leggen van 150 euro per dag vertraging.

De termijn voor het herstel wordt in casu bepaald op 12 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huldig vonnis.

Het is gepast om ook een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 150 euro per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in de mate en zoals hierboven aangegeven.

Het opleggen van een dwangsom moet eerste beklagde ertoe aanzetten de herste maatregel uit te voeren. De verplichting tot het uitvoeren van de herste maatregel komt toe aan eerste beklagde en niet aan de bevoegde overheid. Er is dan ook geen aanleiding om deze dwangsom te beperken in de tijd.

Op grond van art. 6.3.4. § 1 VCRO beveelt huldig vonnis dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien in de plaats en op kosten van de veroordeelde als de plaats niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld.

BURGERRECHTELIJK

Ten aanzien van _____ : en _____

30. _____ : en _____ : hebben zich op de zitting van 20 november 2018 burgerlijke partij gesteld tegen de eerste en tweede beklagde. Ter zitting van 15 januari 2019 verduidelijkt de raadsman van _____ : en _____ : dat de burgerlijke partijstelling enkel gericht is tegen eerste beklagde.

_____ : en _____ : stellen dat zij als aanpalende eigenaars schade hebben geleden doordat onder meer de dakkapellen/bewoning van de bovenverdieping van de oorspronkelijke stal, een aantasting zijn voor hun privacy en zij vorderen ELK een morele schadevergoeding ten bedrage van 500 euro meer de interesten.

De rechtbank is van oordeel dat wel degelijk kan worden aanvaard dat de burgerlijke partijen enige morele schade hebben geleden die in causaal verband staat met de thans bewezen verklaarde feiten. Deze schade bestaat uit het gegeven dat deze burgerlijke partijen gedurende jaren vanuit de aanpalende woning dienden uit te kijken op de illegaal opgerichte constructies met de bijhorende aantasting van hun privacy. Deze schade kan in alle billijkheid geraamd worden op 250 euro per persoon, meer de vergoedende interesten vanaf een gemiddelde datum (20 juli 2017).

Eerste beklaagde dient als de in het ongelijk gestelde partij veroordeeld te worden tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding in casu begroot op het basisbedrag van 240 euro.

Overige burgerlijke belangen

31. Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de overige burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 162bis, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 191, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 41, 44, 45, 65, 66, 100 Strafwetboek;
art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14 van de Wet van 29 juni 1964;
art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;
art. 1022 Gerechtelijk Wetboek;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A, B en C, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete** van **500 euro**, vermeerderd met 50 opdeclemen tot **3.000 euro**, of een vervangende gevangenisstraf van **1 maand en 15 dagen**.

Spreekt de beklaagde vrij voor de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A en B.2.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B.1 en B.3, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een geldboete van 2.000 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 12.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor 1.500 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 9.000 euro, van de opgelegde geldboete en voor 2 maanden en 8 dagen van de vervangende gevangenisstraf, voor de duur van 3 jaar.

Kosten en bijdragen

Veroordeelt elke beklaagde tot betaling van de bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt elke beklaagde tot betaling van de bijdrage tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt elke beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 53,58 euro.

Veroordeelt _____ en _____ hoofdelijk tot de gerechtskosten voor het openbaar ministerie, begroot op 320,56 euro.

Stelt tevens vast dat deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijn door de thans in hun hoofde bewezen verklaarde misdrijven.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____ door :

- de herinrichting van het gebouw tot vergunde schuur door het verwijderen van badkamer, keukeninrichting en alle elementen die de schuur met een woonfunctie uitrusten: vaste toestellen, verwarmingselementen, inclusief de niet-dragende binnenwanden...
- het verwijderen van de 4 dakuitbouwen
- het verwijderen van de verharding in steenpuin
- het verwijderen van het gestapelde materiaal op het terrein.

En dit onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens eerste beklaagde ten voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig Inspecteur.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op 12 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis definitief is.

Zegt voor recht dat, voor zover de opgelegde herstelmaatregel niet integraal zou zijn uitgevoerd binnen deze termijn, de stedenbouwkundig Inspecteur/het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de verdere uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de veroordeelde,

BURGERRECHTELIJK

Ten aanzien van _____ en _____

Verklaart de vordering van de burgerlijke partijen, _____ en _____, zoals gericht tegen eerste beklagde ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond:

Veroordeelt _____ om te betalen aan _____ het bedrag van 250 euro, te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 20 juli 2014 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling.

Veroordeelt _____ om te betalen aan _____ het bedrag van 250 euro, te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 20 juli 2014 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling.

Veroordeelt _____ om te betalen aan de burgerlijke partijen een rechtsplegingsvergoeding van 240 euro.

Overige burgerlijke belangen

Houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 19 februari 2019

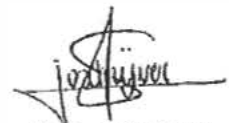
waarbij de voorschriften vervat in artikel 195 Wetboek van Strafvordering zijn nageleefd.

Aanwezig:

S. De Schrijver	voorzitter
J. Ameloot	substituut-procureur des Konings
M. Delporte	griffier.

M. Delporte

S. De Schrijver